

»placerat». Visserligen hade Linus löst den Hellsqvistska växeln, då den häromdagen förföll, vadan himmeln borde varit molnfri för Sigge hos Halling & Sander, men han ville pröva sina krafter på annat håll först. Det skulle ju kunna hända, att han redan snart nog behövde »taga en lapp» igen, och då voro Halling & Sander bra att ha som i en liten ask.

Han drevs också av en viss nyfikenhet att pröva läget av sitt anseende och utröna huruvida hans föregående kunde utgöra allvarligt hinder för en större rörlighet på den nu så nödvändiga och åtrådda kreditvägen.

Han beslöt sig för att söka sin lycka hos maskinfirman. På grund av hyreskontrakter stod ju denna firma ej i någon risk, och en amortering borde den alltid taga emot. För säkerhetens skull sökte Sigge upp den rätt koleriske chefen för firman *efter* lunchen och lyckades även träffa honom vid bästa humör. Och efter en stunds parlaver låg den nu överlåtna växeln i firmans portfölj och 5,600 kronor i Siggens plånbok. Detta var ju glädjande och en given framgång, och Siggens självtillit växte dag för dag.

Någon tid därefter förföll hans första växel hos Halling & Sander, och samtidigt kom avis från en bank, att den accept, som han lämnat den finska bedragaren, låg för inkasso. Morjens! Alltså hade finnen lyckats göra pengar på den på något sätt! Polisen hade ännu ej kunnat uppsåra gynnaren, men kanske Sigge genom växeln ändå kunde få tag i ändan på tråden. Han sökte